

BŘEZOVÁ KŮRA

ČÍSLO 311

ŘÍJEN 2022

SLOVO ÚVODEM....

Seigo bojovníci a nováčci kmene Shawnee!

Po měsíci, kdy jsme si v Kůře, na kmenových stránkách i osobně například při návštěvě výročního sněmu Mazaskazi Wanča připomínali významný historický milník v podobě čtyřicátého výročí založení ohniveckého společenství Midewiwin, byl právě končící říjen doslova nadupaný žhavou ohniveckou současností.

Nejprve se na Olšanských horách uskutečnil náš podzimní sněm, který byl pro většinu bojovníků kmene dvoudenní akcí, nicméně kmenová Rada orlích per se na místo vydala už v pátek večer, aby pokračovala v započatých debatách o důležitých změnách. Ze zdravotních důvodů se nemohly tohoto setkání účastnit WATOKNAPA a Sedmíkráska, na druhou stranu jsme zde moc rádi viděli AJAGUA, který k nastoleným tématům měl rozhodně co říci a této možnosti měrou vrchovatou také využil. Sněm samotný byl po delší době čistě vnitrokmenovou záležitostí, zato však nabitý veškerým děním, na které jsme zvyklí, a to včetně voleb, které potvrdily dosavadní triumvirát, navíc byl korunován pasováním do nového šlechtického titulu....

Svůj sněm však pořádal i spřátelený kmen Mohawků a i zde měl náš kmen své zastoupení! Náš jediný vyslanec Morče se na něj vydal až do Srbska v CHKO Český kras na nám známou Kubrychtovu boudu a aby nejel jen tak nadarmo, hned si odtud odvezl ceněné vavříny v podobě titulu Muž sněmu!

K bezesporu nejvýznamnější události pro náš kmen však došlo v polovině měsíce na památném brdském sněmovišti Onondagu. Na ohnivce druhého stupně zde byla TUWANAKHOU vysvěcena **EHAWIN** a stala se tak po NIANKOVI, WYOMINGOVI, SKANIATARIOVI, TAYANDANEGOVI, OHIYESOVI a TAWASUTOVI v pořadí **sedmým wagamedem kmene Shawnee!** Wašte!

Při stejné příležitosti bylo duchovnímu otci Midewiwinu šamanu HIAWATHOVI předáno nejvyšší ocenění Galénovy nadace – 12. stupeň Březového lístku!

Nejen o všech výše zmíněných událostech si můžete přečíst více na následujících stránkách a za celou redakci vám samozřejmě přeju příjemné počtení.

Sa. TAWASUTA

118. SNĚM SHAWNEE

8.-9. ŘÍJNA 2022

Sobota brzy ráno, byl čas začátku výpravy na chatu v Olšanských horách. Sešel se nás hojný počet, cesta autobusem do Dolních Studének proběhla bez menšího problému. Tehdy avšak začala první z výzev výpravy, a to kopec spojující dolní a horní část Horních Studének. Ale stejně pro nás nebyl nějakým velkým problémem a za pár jsme ho zdolali. Menší zastávka však byla zapotřebí. Dobití energie nám zajistila jablka ze stromů u cesty. Nu, vydali jsme se na cestu dále do Olšanských hor. Narazili jsme na koně, kterým velmi chutnala jablka a Drozdíkova čepice. Jak jsme se dostávali do hlubokých lesů, začalo být i o mnohem více bahna, které naši cestu udělalo těžší, ale ne nemožnou. Cestu jsme si zpříjemnili jednou písni od skupiny, která nás navštívila na táboře jménem S.S.S.R. Skupina super skvělých plameňáků nám přinesla dnes již světoznámou skladbu Globální Oteplování. Zpěv musel být ukončen, nevěděli jsme kudy dál. Ale znova, trocha rychlosti a dobré paměti pomohla a dostali jsme se zpět do obrazu, kudy se vydat dále na cestu.

Při příchodu nás už vítal nějaký divný mužík, později jsme zjistili že to byl TAWASUTA. A jako náhodou zrovna přijela i Bety, která s námi nemohla kráčet vzhledem ke svému zranění nohy. Ubydleli jsme se a šli na boj o skalpy. Nedílná

součástí všech našich sněmů, pod vedením o-hnivců Vrabčáka a Lišky. Rozdělení týmů bylo následující...Vlci proti zbytku. Začalo se morse-ovkou, problém našeho týmu byl, že tu kompletně dokázali pouze dva lidé, Liška, která nehrála, a Oheň. Vznikl tak trochu problém u vysílacího týmu a nevěděla se nějaká písmena. Tohle tedy byla prohra pro nás, ale v dalším se to změnilo...Úkol byl postavit konstrukci kompletně jen ze dřeva a přírodních materiálů tak, aby se na ni dalo stoupnout a být co nejvýše. My měli tajnou zbraň...Richarda!!!!

Dostali jsme se 3,05 m vysoko, asi o 10 cm výše než ostatní.

Byl poslední čas na plnění nějakých těch OP, kdy někteří jej využili a někteří ne.

Dostávali jsme se tedy již do konce programu a začátku sněmu, ale EHAWIN si pro nás nachystala ještě jednu skvělou hru. Všichni známe klasické pohádky o rytíři zachraňujícím princeznu před drakem, no ale vememe-li tyto příběhy a dáme jim nádech ironie a odlehčenosti, dostaneme skvělý příběh, při kterém si můžeme vzít draka za ženu, protože princezna je namyšlená, nebo můžeme ji poslat bojovat s drakem, jen aby to dopadlo tak, že se na nás obě našťavaně obrátí a zaútočí, a v neposlední řadě můžeme princeznu hned po jejím zachránění plesknout přes zadek, ale to dobrá volba není, jelikož se nám to vrátí.

Ted' ale srandy stranou, sněm začal! Po dlouhé době to byl sněm pouze náš, bez žádných návštěv. Proběhly standardní sou-
těže, na které jsme z našich sněmů zvyklí. Mužem sněmu se stal Richard, skalpy vyhrála Káňata. Spousta bojovníků žádala o svá orlí pera, jež po své cestě na horu posbírali, ale jeden konkrétní čin musí být zdůrazněn, a to získání šlechtického titulu Orlího Sagamora, jímž se nyní může pyšnit EHAWIN. Samozřejmě bylo uděleno i pár dalších hodností, ale tato vyčnívala.

Po dlouhé době byl sněm krátký, ale ani to nedokázalo zničit jeho skvělé kouzlo....

Ga. Morče

SLAVNÁ TŘINÁCTKA SHAWNEE

Bodovaní bojovníci:

1.	Sagamor	Sedmikráska	66	OP	2 mistrovství
2.	Ranger	Liška	63	OP	
3.	Ranger	Vrabčák	59	OP	
4.	Gaosed	Ríša	60	OP	
5.	Gaosed	Morče	22	OP	
6.	Vanata	Korálka	57	OP	
7.	Vanata	IQ	42	OP	
8.	Vanata	Sasanka	29	OP	
9.	Vanata	Větvíčka	17	OP	
10.	Vanata	Mrkvička	9	OP	
11.	Boj.	Bety	25	OP	
12.	Boj.	Oheň	15	OP	
13.	Boj.	Beruška	12	OP	
13.	Boj.	Uhlík	12	OP	

Činní bojovníci:

1.	Sachem	WATOKNAPA	141	OP	6 mistrovství
2.	Sachem	AJAGU	105	OP	6 mistrovství
3.	Sachem	TAWASUTA	93	OP	6 mistrovství
4.	Orlí Sagamor	EHAWIN	97	OP	4 mistrovství
5.	Sagamor	Čivava	80	OP	3 mistrovství
6.	Sagamor	Sedmikráska	66	OP	2 mistrovství
7.	Ranger	Liška	63	OP	
8.	Ranger	Vrabčák	59	OP	
9.	Ranger	Lasička	55	OP	
10.	Gaosed	Ríša	60	OP	
11.	Gaosed	Morče	22	OP	
12.	Vanata	Korálka	57	OP	
13.	Vanata	IQ	42	OP	

VÝPRAVA ZA ROH

22. ŘÍJNA 2022

V sobotu 22.10. se kmen rozdělil na bojovníky a nováčky a každá skupina se vydala na svoji výpravu. Shodou náhod jsme se potkali všichni hned na začátku na nádraží. Protože nám bohužel nepřálo úplně počasí, změnila jsem na poslední chvíli plány. Kam jsme měli frčet původně, si nechám ještě pro sebe, protože co nebylo teď, může být jindy a překvapení je vždycky fajn 😊.

Každopádně jsme se auty přemístili na klubovnu, kde jsme nakonec (8 Koníků a 3 Medvědi) zůstali až do oběda, protože opravdu začalo pršet. Nejprve jsme vyrobili společně podzimní ježčí slečnu. Každý z nás na ni vystřihl dvě své ruce, některým to šlo

lépe, některým hůř, ale poprali jsme se s tím všichni a výsledek bude na nástěnce ve městě.

Po svačince začly boje o bodíky. Zahráli jsme si spoustu her a čekali, zda se počasí umoudří a taky na Vládu, až dorazí z práce, abychom mohli vyrazit do lesa udělat si oběd.

Těšili jsme se, jak si užijeme den v přírodě, ale protože ne všichni mají boty, co by zvládly mokrou trávu, zvolili jsme trasu suchou – po silnici, ale nakonec jsme v pořádku dorazili do Slibové rokle. Bohužel začalo opět pršet. Sice nejsme z cukru, ale nerada bych, aby naši nejmenší byli nemocní, takže jsme roztáhli plachtu, kterou si nejprve drželi sami, aby viděli na Vládu u ohniště. Ten jim nejen vy-

světlil ale i ukázal rozdělení ohně očílkou. Kdyby tu byli starší, tak to pro ně není nic nového, ale tihle maličcí Koníci a nováčci z Medvědů byli opravdu napnutí, jak to dopadne. Obzvláště, když sami sbírali dřevo a viděli, že je skoro vše mokré. Oheň už nám hoří, tak jsme upevnili uzlovačkama plachtu ke stromům, druhou jsme dali pod ni plus deky a vytvořili jsme si tak suché ležení.

A teď už hurá na to, na co se těšíme podle ohlasů nejvíc – opékání buřtů, špekáčků či rohlíků. Každý si zvládl opéct ten svůj sám. Protože stále poprchávalo, tak jsme další hry odložili a po jídle jsme se v klidu sbalili, uklidili po sobě Slibovou roklí a vydali se zpět na klubovnu.

Cestou se Vanessce třikrát rozvázala bota a třikrát si ty tkaničky musela zavazovat – nabídla jsem ji přezdvíku Tkanička a ujala se 😊.

Na klubovně jsme k velké radosti většiny Koníků společně zauzlovali. Nováčky z Medvědů jsme naučili také nějaký ten uzel a na závěr jsme si zahráli ještě tolik oblíbenou vybíjenou pingpongovým míčkem.

Výpravu jsme ukončili družinovým pokřikem.

Sa. WATOKNAPA

VÝPRAVA DO NEZNÁMA

22. ŘÍJNA 2022

V devět hodin jsme se sešli na zábřežském nádraží. I přes nepříliš příznivé počasí se nás sešlo patnáct. V čele s Kiwim a WYOMINGEM jsme nasedli do vlaku, který nás odvezl do Krasíkova. Protože se rozpršelo, usídlili jsme se pod podchodem, kde jsme se seznámili s plánem naší výpravy. Kiwi nám vyprávěl příběh, který mu vyprávěl jeho táta, kterému tento příběh zase vyprávěl jeho táta. V roce 1921, kdy byla velká hospodářská krize, si výpravčí ve svém železničním domku schoval nějaký poklad. Jenže jednou se v nedalekém tunelu (který je dnes již zasypaný) něco přihodilo a výpravčí se musel vypravit do tunelu a poruchu opravit. Vzal drezínu a vyjel do tunelu. Jenže celou opravu špatně naplánovali a do tunelu vjel vlak, který výpravčího srazil a jak řekl Kiwi-výpravčí se pěkně rozprskl. A tak jeho poklad zůstal skrytý. Po dovyprávění nám Kiwi ukázal mapu se souřadnicemi, podle které jsme se vydali poklad najít.

Šli jsme směrem, kde se podle souřadnic měl nacházet železniční domek. I přes překážky v podobě postaveného domu v cestě, hromady bahna a prudkého srážu jsme dorazili na místo. Rozdělili jsme se na dvě družstva a vrhli jsme se do hledání skrytého pokladu. Když jsme kolem ani uvnitř domku nic nenalezli, kluci našli žebřík a pustili se do prozkoumávání půdy. Po nějaké chvíli se Říšovi povedlo objevit balíček. Celí natěšení jsme se pustili do jeho rozbalování. Přes starou látku, provázky a papíry se nám ukázala zrezlá krabička. Když jsme ji otevřeli, objevili jsme hromadu mincí, pak taky nějaký ten prstýnek, náramek nebo náhrdelník. Po prohlídnutí nalezených věcí jsme se odebrali na nedaleký plácek, kde se družstva utkala v rozdělávání ohně. Nebylo to jednoduché díky pršení. Ale nakonec to alespoň jeden tým zvládl a my si mohli spokojeně opéct

špekáčky. Někteří i něco jiného (že Vrabčáku? ☺). Po zaslouženém obědě se Kiwi s WYOMINGEM na chvíli vzdálili. My si zatím dali další souboj týmů. Tentokrát ve hře, kde si každý měl zapamatovat, jak vypadalo šest čtverců, které měli po uběhnutí daného limitu zakreslit tak, jak si je zapamatovali. Ti nejlepší byli po návratu Kiwiho a WYOMINGA odměněni dolary, které byly po celý den rozdávány jako body. Poté začala „stezka odvahy“. Po jednom jsme se vydávali do nedalekého zavaleného tunelu. Šli jsme po celou dobu podél svíček, které nás dovedly až k závalu. Tam jsme našli krabičku, ze které jsme si každý mohl vzít jednu z nalezených mincí. Jakmile jsme se všichni vystřídali, šli jsme do tunelu všichni společně a pořídili několik fotek na památku. Po návratu k našemu ohni se týmy utkaly v další hře. Ta spočívala v tom, že Kiwi nedaleko od týmů rozházela papírky, které měly různou hodnotu, a týmy po jednom členu měly vždy vyběhnout a najít nějaký papírek. Na konci si každý tým sečetl body a ten, který měl nejvíc, opět získal tolik cenné dolary. Poté se další soutěže ujal WYOMING. Byly to otázky ze světa zvířat. Po otázkách bylo ještě jedno kolo sbírání papírků. A opět ocenění nejlepších dolary. Pak jsme se sbalili a vydali se na zpáteční cestu.

Ještě jsme si ale zabojovali. Jedna z posledních možností, jak získat bodíky, spočívala v tom, že se členové týmu rozmístili po daném úseku cesty. Také si zvolili jednoho, který představoval posla. Posel měl za úkol dopravit zašifrovanou zprávu k poslednímu členovi týmu, který ji měl rozluštit. Ale posel se na konec mohl dostat jen díky pomoci ostatních členů týmu a to tak, že vždy jednomu, který byl na řadě, naskočil na záda. Ten, který běžel, totiž představoval koně. První tým, který WYOMINGOVI předal správně vyluštěnou zprávu, vyhrál a byl opět odměněn. Došli jsme až do Krasíkova. Protože nám zbývalo ještě několik minut do odjezdu

vlak, proběhla ještě úplně poslední šance, jak si nahrabat poslední dolary. WYOMING vytáhl další várku zálučných otázek. Poté odměnil ty, kterým se podařilo nasbírat nejvíce dolarů, a celou akci jsme zakončili rodovými pokřiky. Po ukončení jsme nasedli na vlak a odjeli do Zábřehu, odkud už jsme se rozešli do svých domovů. Byla to velmi povedená akce. Příště zas, WYOMINGU a Kiwi! ☺

Ra. Lasička

VZÁCNÉ CHVÍLE NA ONONDAGU

V minulém čísle jsem na těchto stránkách psal o kulatém čtyřicátém výročí založení ohniveckého společenství Midewiwin. Po čtyřiceti letech, jednom měsíci a čtyřech dnech od tohoto významného okamžiku, tedy 15. října 2022, jsme se vydali opět do brdských lesů, abychom jen pár kilometrů od onoho památného místa na jednom z neskenonských sněmovišť zvaném Onondago vysvětlili další tři posvátné ohnivecké váčky....

....ale popořádku. V sobotu ráno se budíme ve strašnickém bytě u Wakiho a za oknem se po několika pěkných dnech hlásí o slovo pravý podzim. Obloha je zatažená, začíná mrholit a sjíždíme předpovědi počasí a doufáme v „lepší příští“. V půl desáté skáčíme do všem dobře známého táborového proviantního vozidla a jedeme na barrandovské sídliště pro nejdůležitějšího účastníka dnešního dne. Tím není nikdo jiný než zakladatel Neskenonu a duchovní otec našeho ohnivectví šaman HIAWATHA. Další zastávkou jsou Zdice, kde se k nám přidává midewiwin-

ský bibaged a čtvrtý šaman do party TUWANAKHA. Už nám chybí jen mohawský podnáčelník Imnu, kterého se ujme na náměstí v Dobříši, a po několik minutách kousek za městem parkujeme na lesní cestě u závo-ry a ve všeobecném zmatku provádíme výsadek. „Nezapomeňte v kufru můj batoh“, nabádá nás HIAWATHA a tím začíná disputa-

ce tří šamanů o existenci památečního vaku ukrývajícího šamanské artefakty s neoddiskutovatelnou historickou hodnotou. „Žádný tu není, bral sis ho vůbec?“ „No jasně, ještě u dveří paneláku jsem ho měl na zádech!“ „Neměl, žes taky nic neviděl?“ „Neviděl, musels ho nechat doma!“ „Ale měl jsem ho, vy jste mi ho nechali na chodníku u auta!“ „Žádný tam nebyl!“ „MUSEL tam být!“ Auto bylo vzápětí podrobeno kontrole jak při anonymním hlášení na zásahovou jednotku celní správy, ale batoh s prvním midewiwinským rouchem nikde. Noříme se do brdských hvozdu s obavami i planými nadějemi a reptající omladina přestává akceptovat rozvážné tempo čtyř věkem poznamenaných šamanů. Po chvíli vyráží napřed a my dříve narození za rachotu berlí, trekingových holí a chodítka následujeme jejich kroky. Asi po kilometru a půl navrhuju majiteli auta

spoluúčast na případné pokutě a Waki mi s těžkým srdcem předává klíče od svého motorového výrobního prostředku. Vracím se pro auto a s nevyřčenou omluvou vjíždím okolo otevřené závory na zakázanou lesní cestu. Přiblížíme se, kam až to za pomoci čtyř kol jde, a vyrážíme na finální část cesty přes kořeny, pařezy a vývraty. Nástrahy lesa a tápající paměť skrývají sněmoviště kdesi v nedozírných mlžných dálavách, omladina se zjevně pohybuje mimo signál a já přemýšlím, zda ještě někdy popatřím na svou rodnou hroudu, anebo mne se zbytkem výpravy navždy pohltí Brdy. Pod záminkou nabídky opory podávám HIAWATHOVI svou pravici a zatímco on v ní vidí nezištnou pomoc při zdolávání nerovného terénu, já moc dobře vím, že jedině s ním mám naději se odtud někdy vymotat. Co chvíli někteří z těch, kdo už na Onondagu kdysi leccos zažili, hlásí rozpoznání nějakého orientačního bodu, ale ne zrovna souhlasné reakce zbytku pátrací čtyř jiskřičku naděje opět nemilosrdně dusí. Je konec, vidím černě oděného démona s kápí, který nemilosrdně kyne rukou, abych vstoupil v jeho neprostupné roští a uzavřel tak své pozemské bytí....

....ha, nebyl to démon temné sluje, to se Imnu navrácí od nalezeného sněmoviště a směřuje naše nešťastné kroky správným směrem! Suneme se s HIAWATHOU směrem, kterým zase zmizel, a já poslouchám vyprávění o jeho zážitcích ve Foglarově Dvojce a o událostech, které o nějaký ten rok později vedly k založení Dakoty a Neskenonu a je to čirá radost. Co já hltal před třiceti lety ve Foglarovkách, on zažíval na vlastní kůži a následným téměř okolnostmi vynuceným vytvářením neskenonských tradic vlastně jen tak mimochodem vyměřoval stezky, po kterých teď kráčí každý z nás. V mých filozofických úvahách docházím nakonec k závěru, že nebýt obyčejné lidské ješitnosti autora Rychlých šípů a Hochů od Bobří řeky, pravděpodobně bych teď nebyl tady v promočeném brdském lese ve společnosti těch ostatních šílenců, co budou za chvíli slzet v dýmu čoudícího ohničku, připalovat si v jeho skomírajících plamenech uzeninu pochybné kvality a do svých svršků absorbovat zápach kouře a vlezllost říjnového mrholení. A to by byla rozhodně škoda!

Poslední překážkou je potok klikatící se těsně kolem do terénu vpasovaného sněmoviště s totemem a cedulí s vyrytým nápisem NESKENON. Než vnutím HIAWA-

THOVI svůj návrh, že jej přenesu na druhý břeh na zádech, vrhá se téměř střemhlav přes potok přímo do mladého smrkového podrostu. Nakonec jsme oba rádi, že k blízkému ohni dorazíme bez újmy na jeho zraku i brýlích. Po chvíli odpočinku a posílnění jdeme s WAKIŠAKOU, TUWANAKHOU a HIAWATHOU uchystat na sněmoviště vše potřebné...

....o několik desítek minut později stojí v našem kruhu okolo posvátného čistého ohně nový wagamed E-HAWIN a čerství ohnivci Imnu a Lentilka. K malebné tečce za jejich úspěšně završeným kurzem jim kromě nás gratuluje i na táboře vysvěcený ohnivec Dan –

Dva stehy a všichni se opět necháváme unášet na vlnách HIAWATHOVA vzpomínání. Nyní ale přichází i jeho chvíle. Nám přítomným je velkou ctí předat mu právě na tomto místě ručně malovaný dekret podepsaný desítkami nositelů březových lístků, kteří svým autogramem stvrdili, že si právě HIAWATHA za své celoživotní úsilí a oddanost Midewiwinu zasluhuje nosit odznak v barvě zlaté, tedy nejvyšší 12. stupeň! Wašte!

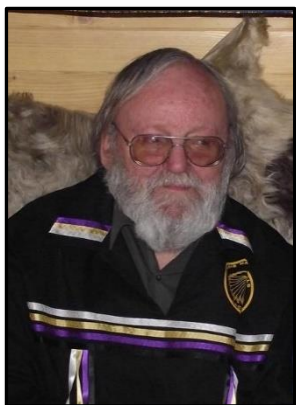

Po tomto slavnostním završení našeho setkání balíme a vydáváme se už na méně strastiplnou cestu zpět k autu a opouštíme Brdy. Ve Zdicích vyložíme TUWANAKHU a na zdejším autobusáku i Imnua a za poslechu HIAWATHOVA vzpomínání na zlatý věk brdského trampování frčíme k pražskému Barrandovu. Zde vyprovodíme HIAWA-

THU až do jeho bytu a společně sdílíme úlevu při pohledu na jeho batoh, který nerušeně odpočívá i se sbaleným pokladem na pohovce v obýváku.... Komu z nás se někdy něco podobného nestalo? Ostatně lepší happy end jsme si ani nemohli přát. Díky za tento den, bylo nám opravdovou ctí, bratře šamane!

Sa. TAWASUTA

RNDR. IVAN MAKÁSEK - HIAWATHA

Jméno HIAWATHA jistě slyšela naprostá většina z vás. Jako zakladatel a dlouholetý náčelník kmene Neskenon stojí za mnoha tradicemi midewi-winských kmenů od táboření v týpí, přes lakros, plnění a udílení orlích per, hodnosti, mezikmenové indiánské hry až po samotný ohnivecký systém. V dobách, kdy je podobně jako skauting i Liga lesní moudrosti totalitním režimem postavena mimo zákon, nese tajné midewi-winské sdružení hrdě dál její pochodeň. Nechme tedy o osobě duchovního otce Midewiwinu pohovořit bibageda tohoto společenství....

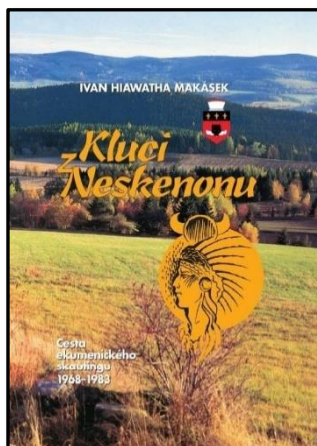
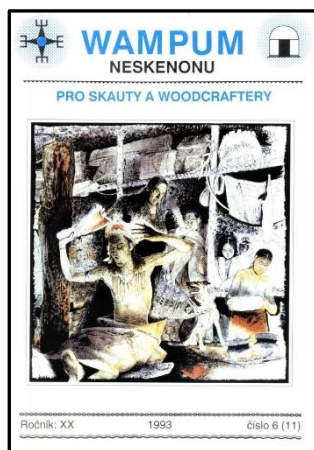
Narodil se v květnu 1944 v Praze. V dětství byl členem Foglarových *Hochů od Bobří řeky*, v roce 1959 zakládá kmen *Dakota (Spojenci)* a získává přezdívku Malý Medvěd. Patnáctiletí kluci jsou ovlivněni četbou Karla Maye a E. T. Setona a činnost Dakoty tomu odpovídá: lasování, střelba z luku, znalosti stopování i všeho, co roste v přírodě... Aniž to v té době tušili, pokračovali přímo ve stopách českých woodcrafterů z let poválečných. Malý Medvěd se po roce 1962 stává vůdcem *Roverského kmene Dakota*, jehož náplň se rozšiřuje o trampování a skauting.

Uplynuly další tři roky a Ivan mohl uskutečnit svůj sen – 3. září 1965 je v klubovně *Tisu* – Svazu pro ochranu přírody a krajiny v Praze-Nuslích založen 3. oddíl ilegálního skautského střediska *Psohlavci NE-SKEN-NON* (Velký Mír). Jedenadvacetiletý Ivan přijímá v té době své lesní jméno HIAWATHA a v činnosti jeho oddílu můžeme vidět odlesky jeho hlubokého zájmu o původní obyvatele Severní Ameriky.

V roce 1967 napsal HIAWATHA příručku *Kult ohně* a započal tak éru skautsko-woodcrafterského společenství Midewiwin, které existuje dodnes. O dva roky později vydal další příručku *Služba* (1969), která popisuje, jak vést roverský oddíl, jako byl jím založený RK Shawnee. Pro Neskenonské skauty sepsal HIAWATHA příručku

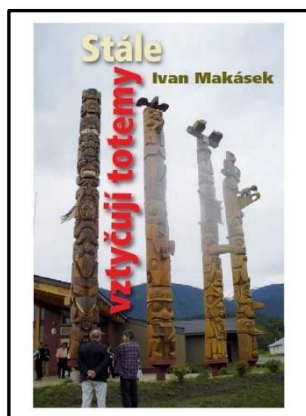
Wagamedův wampum (1971), *Táboření v týpi* (1972) a *Šamanův wampum* (1973). Neskenon začal v r. 1972 vydávat časopis *Wampum Neskenonu*, po roce 1989 vydával HIAWAHTA souběžně stejnojmenný časopis určený pro skautskou veřejnost. V roce 1974 založil ochranářskou skupinu Taraxacum. Byl také zakladatelem a šéfredaktorem ochranářského časopisu *Nika* a stejnojmenné nadace. Vystudoval Přírodovědnou fakultu Univerzity Karlovy a až do svého důchodu pracoval profesionálně v oblasti ochrany přírody. Byl poradcem předsedy vlády v oblasti ekologie.

Z jeho rozsáhlé publikační činnosti bych chtěl jmenovat zavedení vydávání Neskenonských Almanachů (tzv. *Stezeck*), publikuje o svém oblíbeném sportu knížku *Lakros* (1999), píše dobrodružný román *V Zemi zeleného rákosí* (1996), brožurku *Ostungo* (1997), knihu *Poselství Svatojánských proudů* (2001), *Kluci z Dakoty* (2003), *Kluci z Neskenonu* (2004), *Kluci z Neskenonu a lidé z Midé* (2007) a *Neskenonské návraty* (2013). Ani v důchodovém věku HIAWATHA nezvolňuje a při výpravě do Kanady navštívil Yukon a Britskou Kolumbii.

Poznatků z cesty využil k napsání dalších tří knih: *Stále vztyčují totemy* (2008), *Totemy a indiáni severozápadního pobřeží Pacifiku* (2010), *Indiáni Britské Kolumbie strpěli Olympiádu* (2011). Po ekologicky zaměřené knize *Současní indiáni a ropné písky* (2017) vydává svoji zatím poslední publikaci o boji ekologického hnutí za svobodu před rokem 1989 i po něm s názvem *Moje léta s Nikou* (2018).

Sa. TUWANAKHA

SOUTĚŽ

o nejhezčí
nástěнку

MEZIDRUŽINOVÝ
SOUBOJ

do konce listopadu

o nejpoutavější a nejnápaditější
družinovou vývěsku kmene Shawnee

*Nestranným porotcem budiž
Tawasuta.*

NOVÝ PŘÍSTŘEŠEK U KLUBOVNY

Kolem klubovny je stále spousta práce, ale díky Vládovi je další z těch větších úkolů hotov. Přístřešek před dílnou byl už opravdu v nahnutém stavu. Práce se dřevem tohoto človička nesku-tečně baví, takže to byla pro něj několikanásob-ná radost nám pomoci.

Další pobídkou, abychom se do toho pustili, bylo dodání trámků na základ - za to děkujeme AJA-GUOVI. Další materiál jsme už museli bohužel nakoupit, protože původní plán, že použijeme latě ze starého plotu u klubovny, ztroskotal ve chvíli broušení nátěru – latě se sypaly jak papír.

Další krok bylo shoení staré konstrukce... Tohle nedalo skoro žádnou práci, opravdu už měla odsloužíno. Po rozebrání a uklizení stranou jsme se pustili do opravy podesty, kde se šiklo nepořezané dřevo dovezené na topení.

Neděle je volný den, a tak jsme ještě mohli pokračovat. Obrousili jsme tedy trámky a spojili je do „branky“. Zní to jednoduše, ale hlídat, aby to všechno sedělo, není hračka. Pod heslem třikrát měř a jednou řež se však vše povedlo. Jednu přiděláme přímo ke zdi a druhou ukotvíme na podestu.

Mluvím tu sice množném čísle, ale tyhle sta-vařské a tesařské práce jsou zcela na Vládovi. Já ale tentokrát nejsem pouze za Leontýnku (podržtašku), ale starám se o to, aby byl vše-chen materiál připraven (brousím, natírám, lakuji). Děkujeme dědečkovi Uhlíka a tatínkovi od Lišky a Lasičky za půjčení náradí, bez které-ho by vše trvalo mnohonásobně déle.

Domů odcházíme za tmy s úžasným pocitem, že jsme zvládli opravdu velký kus práce, i když to před dveřmi není vidět.

Druhý den dostala první „brána“ svůj první nátěr strany, co přijde ke zdi.

V úterý jsme se tam sešli po práci i s úchyty trámků, takže jsme mohli s radostí přikurtovat první základ na klubovnu a zároveň dostal také první nátěr. Opět jsou to dvě věty, ve kterých je ale schováno několik hodin práce 😊.

Ve středu frčíme na nákup do Olomouce pro prkna na podlahu a příčné trámky na střechu.

Čtvrtek máme oraz – schůzka Koníků. A v pátek se po práci opět setkáváme na klubovně a posuneme se o velký kus dál. Kostra pevně stojí ...

O víkendu dostávají první nátěr nová prkna a kostra druhý.

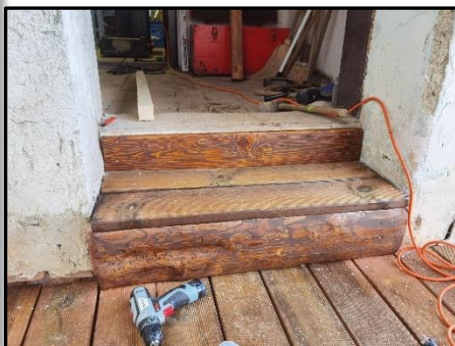
Hned v pondělí startujeme se střechem. Ještě, že existují čelovky ... příroda nám zhasíná čím dál dřív. Tradááááá Jsme pod střechem 😊

Úterý patřilo opět nezbytnému natírání ... tentokrát hlavně podlahy.

Středa (státní svátek – máme celý den) se stala závěrečným dnem.

S Vládou jsme se pustili do podlahy.

Nejdřív zpevnit základ, aby se prkna neprohýbala. Potom vyplnit mezery mezi trámy a vzadu zajistit, aby nám tam neteklo na dřevo při deštích. Po obědě jsme se pustili do samotné podlahy a schodu u dveří - přibouchnutí prken oba, ale u posledního hřebíčku dostal přednost Vláďa jako stavbyvedoucí 😊 Zakrácení prken já, ale natírání opět společná práce. Odcházíme jak jinak než za tmy, ale přístřešek je kompletní.

Vláďovi chci poděkovat za všechno ... od nabídky a chuti s tím pomoci, přes nápad, jak na to, až k realizaci. Za trpělivost s holkou z paneláku, která se k takové práci nedostala, takže ne vše umí, ale ráda se učí. A taky za shovívavost a pochopení, když nás tlačil čas a přišla nervozita. WAŠTE

Sa. WATOKNAPA

DĚNÍ U MOHAWKŮ

SNĚMOVNÍ VÝPRAVA NA KUBRYCHTOVU BOUDU, 21.-23.10.2022

Deset minut před čtvrtou hodinou, příbramské autobusové nádraží. Schází se tu dvacet dva dětí a dva vedoucí. Po čtvrté hodině nasedají na vlak směr Praha a vyráží na říjnovou mohawskou víkendovku. Výprava jede do Berouna, kde ji čeká přestup na vlak mířící do Srbska. Když v něm vystoupí, před očima se jim otevře Český kras a vyráží na 2,5 km dlouhou cestu na Kubrychtovu boudu - chatu, která se naším zázemím stane již poněkolkáté.

Samotář a já jedeme autem a vezeme všechen nezbytný materiál. S ním se dostaneme na několik set metrů k chatě. Zatímco začínáme nosit věci do chaty, dožene nás celá výprava jedoucí vlakem a je nás hodně a každý něco vezme, věci jsou za chvíli odneseny. Mezitím se stmívá. Nás ještě čeká pomoc s vyproštěním Samotářova auta a poté se už můžeme naplno oddat přírodě a čistému vzduchu. Je potřeba všechny seznámit s chatou a jejím okolím, zatápíme v kamnech, vybalujeme jídlo i věci. Když se uvaří čaj, jdeme si dát večeři. Poté následuje zpívání s kytarou a povídání za svitu plynové lampy. Po deváté hodině si jdeme společně vyčistit zuby a za poslechu dvou příběhů - jednoho o indiánech a druhého o pomoci lidem, kteří to potřebují, jdou mladší spát. Starší mají možnost si ještě chvíli dole povídat.

V sobotu vstáváme v půl osmé. Venku bohužel prší, a tak děláme menší a klid-

nější rozcvičku uvnitř - pro většinu je to úleva, jelikož můžeme být ve spacáku. Následuje snídáně a po ní úklid a ranní hygiena. Jelikož stále prší, musíme tomu přizpůsobit i program, který se tedy odehrává v chatě. Jeden ze čtyř klasnů jde pod vedením Pídy vařit oběd, zbylé tři jsou rozděleny na dva týmy - jeden hraje se Samotářem

hry, druhý si s Kanyatarou a Imnuem plní nováčkovskou nebo orlí pera. Po asi tři čtvrtě hodině se týmy prohodí. Během programu doráží první sněmovní host: až ze Zábřehu se za námi rozhodl přijet Morče z kmene Shawnee. Okolo poledne je oběd - párky s bramborovou kaší. Do toho přijíždí další pozvaní: nám dobře známý šaman WAKIŠAKA s dětmi, ksigidanský šaman Řešetlák (OKALUZA-EČA) a wagamed ANPETUWI-ILE, jenž už byl jednou hostem našeho sněmu. Několik Mohawků si u nich nechá uznat orlí pera.

Jelikož přestalo pršet, přichází na scénu důležitá otázka: budeme sněm dělat venku nebo vevnitř? Po zohlednění všech okolností přichází konečné rozhodnutí. Uděláme vše pro to, aby sněm mohl být venku. Všichni se tak dáváme do práce. Je potřeba najít a zpracovat (suší) dřevo, chrastí, upravit venkovní ohniště a připravit tyče na štíty. I když spoustu z nás bylo na pochybách ohledně příprav, do práce se pustili opravdu všichni a společně jsme nanosili, přitáhli, nařezali i nasekali spoustu dřeva. Po asi hodině práce se tak začíná rýsovat hranice i velká hromada dřeva na přítop. Dáváme si tedy svačinu - hrušku a sušenku - a vyrazí se na asi hodinu a půl trvající procházku po okolí. Ohnivci mezitím dopřipravují sněmovní kruh. Po návratu na nás čeká ovesná kaše a příprava na sněm. Posledním hostem, který přijal naše pozvání, je 3. šaman Midewiwinu a nynější aktivní člen LLM šaman ČIKSIKA.

Zhruba v půl sedmé, během západu slunce, se rozezní šamanův buben. Hlas šamana WAKIŠAKY svolává Mohawky k 21. kmenovému sněmu. Po dlouhé době je to mimotáborový sněm, který nemáme vevnitř. Sněmu se účastní tři šamani, jeden wagamed a čtyři ohnivci, takže i z tohoto hlediska je docela specifický. A v neposlední řadě do sněmovního kruhu přichází víc jak třicet bojovnic a bojovníků (opět vyjma sněmů na táboře). Po příchodu na místa do kruhu vstupuje šaman

ČIKSIKA s hořící pochodní a po odříkání tradiční formule a obejití všech světových stran zapaluje z jižní strany sněmovní oheň.

Ten začíná vysvětlení pravidel a uvítání všech účastníků a hostů. Jako první soutěž přichází Muž sněmu. Ta probíhá nám známou formou – pokládáním otázek. Posledním

stojícím je Morče, tudíž se stává (jakožto jeden z nejstarších i nejzkušenějších) Mužem 21. sněmu. Pokračuje se druhou tradiční soutěží - klanovým Bojem o skalpy. Proti sobě stály čtyři mohawské klany, do kterých byli rozděleni dětští hosté. Nodintopu mají skvěle připravenou šamani Ksigudanu. Začíná se tábornictvím - cílem je napsat, jak by se mělo správně nakládat s odpadky ve městě nebo v přírodě a zkušená porota nakonec rozhodla, že nejlépe si vedli Bílý jeleni. Úkolem skalpu z lesní moudrosti bylo v klanu nacvičit jednu píseň a poté ji předvést. Lesem se tak postupně nesla slova naší státní hymny, táborové večerní písně a písní Kozel a Anděl. Nejlepší přednes měli Žlutí vlci. Skalp zdatnosti, ve kterém bylo úkolem ve dvojici udělat co nejvíce dřepů na jedné noze, ukořistili Vlci a ochránářství vyhráli Jeleni, kteří se popisu libovolného zvířete zhostili opravdu originálně. Celý program byl samozřejmě prokládán písničkami od Kanyatary a ČIKSIKY - ten nám také pověděl něco o historii českého skautingu, woodcraftu i trampingu. Vždyť byl to právě on, kdo stál před čtyřiceti lety u zrodu společenství Midewiwin, takže má jistě o čem mluvit. Na řadu přišla druhá část sněmu. Kanyatara představil Pídu, novou součást vedení, a také udělil 1. stupeň Březového lístku Icy a Špigy. O svá orlí pera zažádalo 9 bojovníků za Mohawky a dva za Ksigudanu a celkem bylo před kmenovými wampumy uděleno 22 orlích per Mohawkům a 11 orlích per Ksigudanu. Krom orlích per došlo i na udělení dvou hodností. Než byl samotný sněm zakončen, měl ještě každý možnost povstat a promluvit - této možnosti využilo deset bojovníků.

Sněm skončil okolo deváté hodiny. Rychle se uklidil sněmovní kruh a mladší šli spát. Starší mohli doprovodit Ksigudance vracující se domů do Srbska. Slova díky nechť letí do Prahy a na Příbramsko i Zábřežsko, protože jen díky aktivní pomoci všech jsme mohli i přes původní nepřízeň počasí uskutečnit sněm venku.

V neděli vstáváme také okolo půl osmé, a jelikož venku začíná krásný den, proběhne tam i rozcvička. Zatímco služba vaří míchaná vejčička, ostatní si začínají balit. Po snídani nás čeká dopolední program: další etapa celoroční hry, kterou má připravenou Icy. K obědu máme špagety s masem a zeleninou.

Rychle douklízíme chatu a dobalujeme věci, aby se mohlo vyrazit zpět směr Srbsko. Na Kubrychtově boudě ještě zůstanou Samotář a Imnu, aby vytřeli a zametli a poté odvezli věci zpět do klubovny. Zbylí Mohawkové jdou s batohy na vlak a po přestupu v Berouně vystupují před čtvrtou hodinou v Příbrami. Se zážitky z další výpravy, která byla ozvláštněna 21. kmenovým sněmem, míří domů.

Ra. Imnu

ŠATAZPRAS VYČENICHAL....

skryt v dřevěném ŘOPÍku zvěčněném v pozadí.) Že však střelecké pokusy vykazovaly jistou míru nepřesnosti, dokládaly záhy kusy munice volně rozeté po okolním lese (viz foto vpravo) – dlužno dodat, že IQ jednal po zbytek dne poněkud bezhlavě....

Šavan si vždy poradí! Jistě i vám se už někdy stalo, že jste si ve chvílkové nepozornosti zabouchnuli klíče v autě, v domě či v rodinném batiskafu. Nám se to podařilo v případě chaty na Olšánkách. Potomci hustitských dobyvatelů si však ví rady i v takové chvíli – Morče se hbitě jal nabíjet katapult živou municí z vlčího zbrojního arsenálu a své spoluobojovníky se neúnavně snažil prostřelit dovnitř skrz přiotevřené podkrovní okno. (Bezpečnostní pravidla byla důsledně dodržována, zbytek osazenstva byl v okamžicích výstřelů bezpečně

Vánoční scénky coby literární osvěta! Pohádky, klipy, humorné skeče? Dost! Káňata si dala vyšší cíle - v rámci scének zpopularizovat krásnou literaturu! A proč ne rovnou Johann Wolfgang Goethe? Naši agenti zachytili Vrabčáka při nácvičku Doktora Fausta! Pravda, efektně proletět stropem, to není jen tak, ostatně dvojitá fraktura lebky a narušení statiky zvolského komunitního centra asi v plánu nebyly, ale Vrabčák ví, že pro umění je třeba trpět! Vytrvej ve své bohubilé snaze, udatný buditeli!!!!

- ŠATAZPRAS -

HRSTKA VTIPŮ

....šlírka toho nejlepšého,
co černý humor
nabízí VII....

Obarvil jsem svůj počítač na černo. Myslel jsem, že rychleji poběží. Místo toho přestal pracovat.

Přijde černochoz do obchodu a na rameni má velkého papouška. „Jé, ten je krásný,“ rozplývá se mladá prodavačka, „odkud ho máte?“ „No přece z Afriky, tam jich je mnoho,“ odpoví papoušek.

„Paní Nováková, slyšela jsem, že u vás hořelo.“ „Máte pravdu, uhořel můj muž i s dětmi, ale naštěstí jsme byli pojištěni.“ „A vám se nic nestalo?“ „Ale jenom mne bolí zápěstí.“ „To mi povídejte....a z čeho?“ „No, nejdříve jak jsem nesla ten těžkej kanystr a pak jak jsem držela kliku aby neutekli...“

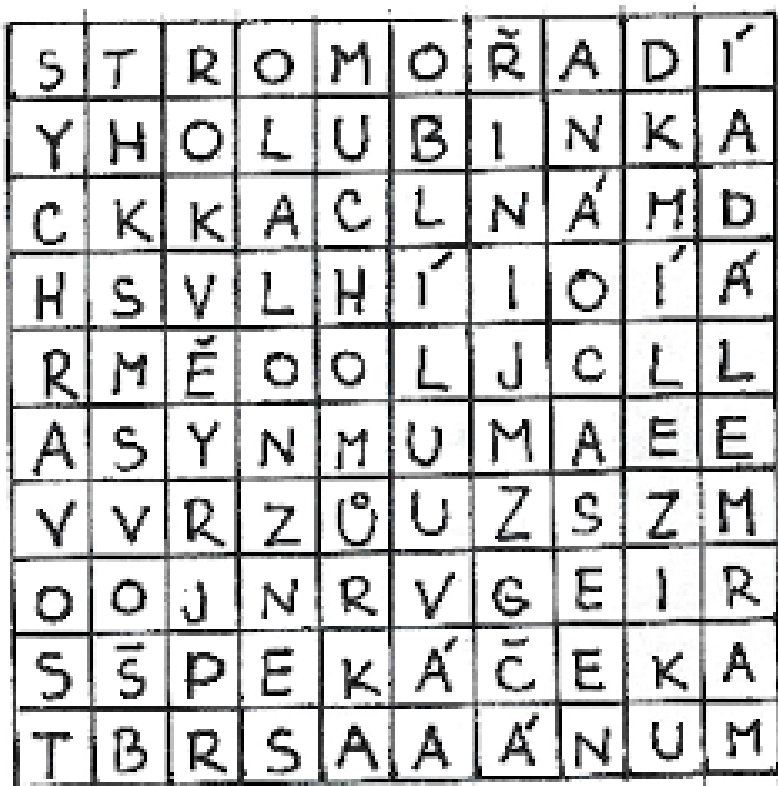
Sedí dva na kolejích, oba s uříkнутýma nohama a jeden druhému povídá: „Já jsem ti říkal, že sova houká jinak!“

Matka Tereza přijde k Nebeské bráně. Tam ji uvítá Svatý Petr a povídá jí: „Byla jsi za svého života na Zemi skvělým člověkem. Dám ti proto kolem hlavy krásnou svatozář.“ Matka Tereza se pak jde se svatozáří projít po Nebi a uvidí princeznu Dianu, která má kolem hlavy ještě větší svatozář. Hned se vrátí za Svatým Petrem a stěžuje si: „Celý svůj život jsem zasvětila pomoci chudým a nemocným. Princezna Diana neudělala ani zlomek této záslužné činnosti a přesto má kolem hlavy větší svatozář. Jak je to možné?“ Svatý Petr: „Ale Matko Terezo, kdyby ses líp podívala, tak bys viděla, že to není svatozář ale volant.“

ŠIFROVÁNÍ O BODY

Hola, vášniví luštitelé. Podzim už je v plném proudu, a tak jsem si pro vás tentokrát nachystala osmisměrku. Najdete v ní samá podzimní slova. Slovo je maximálně osmnáct.

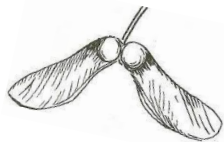
Pošlete mi do 24.11.2022 na email Ludmila.Krnavkova@seznam.cz všechna slova, co najdete, bodíky dostanete dle nalezených slov ☺ Budu se těšit, co vymyslíte. Vaše Lasička.

JAVOROVÁ NAŽKA ŘÍJEN 2022

Bodování starších

1. místo	Ra. Liška	193 bodů	Vlci	100% docházka
2. místo	Ra. Vrabčák	186 bodů	Káňata	100% docházka
3. místo	Va. IQ	179 bodů	Vlci	100% docházka
4. místo	Ga. Ríša	171 bodů	Vlci	100% docházka
5. místo	boj. Oheň	170 bodů	Vlci	100% docházka
6. místo	Ga. Morče	156 bodů	Vlci	
7. místo	Va. Větvička	151 bodů	Káňata	
8. místo	boj. Bety	138 bodů	Káňata	
9. místo	Va. Sasanka	132 bodů	Káňata	
10. místo	Va. Korálka	123 bodů	Vlci	
11. místo	boj. Padák	90 bodů	Vlci	
12. místo	boj. Čmelák	69 bodů	Vlci	
13. místo	Sg. Sedmikráska	25 bodů	Káňata	

Bodování mladších

1. místo	boj. Uhlík	187 bodů	Medvědi	100% docházka
2. místo	boj. Drozdík	155 bodů	Medvědi	100% docházka
3. místo	Va. Mrkvička	153 bodů	Sovy	
4. místo	boj. Sýček	150 bodů	Sovy	
5. místo	boj. Kachnička	115 bodů	Medvědi	
6. místo	boj. Beran	108 bodů	Sovy	
7. místo	boj. Beruška	104 bodů	Sovy	
8. místo	hledač Vanesska	87 bodů	Medvědi	
9. místo	hledač Stela	71 bodů	Medvědi	
10. místo	hledač Šimon	69 bodů	Medvědi	100% docházka
11. místo	hledač Eliška	60 bodů	Sovy	
12. místo	hledač Střela	56 bodů	Medvědi	
13. místo	hledač Mára	54 bodů	Medvědi	
14. místo	hledač Marek	50 bodů	Medvědi	
15. místo	hledač Očko	49 bodů	Sovy	
16. místo	hledač Anežka	21 bodů	Sovy	

Bodování nejmladších

1. místo	hledač Brepta	115 bodů	Koníci	100% docházka
2. místo	hledač Čertík	113 bodů	Koníci	100% docházka
3. místo	hledač Zoubek	108 bodů	Koníci	100% docházka
4. místo	hledač Chechta	105 bodů	Koníci	100% docházka
5. místo	hledač Ještěrka	96 bodů	Koníci	100% docházka
6. místo	hledač Tereзка	84 bodů	Koníci	100% docházka
7. místo	hledač Nikinka	76 bodů	Koníci	
8.-9. místo	hledač Šimonek	67 bodů	Koníci	100% docházka
8.-9. místo	hledač Motýlek	67 bodů	Koníci	
10.-11. místo	hledač Obr	66 bodů	Koníci	
10.-11. místo	hledač Týna	66 bodů	Koníci	
12. místo	hledač Honzík	26 bodů	Koníci	

JAVOROVÝ LIST ŘÍJEN 2022

1. místo	Vlci	144 bodů
2. místo	Káňata	126 bodů
1. místo	Sovy	104 bodů
2. místo	Medvědi	94 bodů
1. místo	Koníci	82 bodů

OBSAH 311. ČÍSLA BK

Slovo úvodem....(Sa. TAWASUTA)	str. 2
118. sněm Shawnee (Ga. Morče)	str. 3-4
Slavná třináctka Shawnee (Sa. TAWASUTA)	str. 5
Výprava za roh (Sa. WATOKNAPA)	str. 6-7
Výprava do neznáma (Ra. Lasička)	str. 8-9
Vzácné chvíle na Onondagu (Sa. TAWASUTA)	str. 10-12
RNDr. Ivan Makásek – HIAWATHA (Sa. TUWANAKHA)	str. 13-14
Soutěž o nejhezčí nástěnku (Dredy)	str. 15
Nový přístřešek u klubovny (Sa. WATOKNAPA)	str. 16-18
Děni u Mohawků (Ra. Imnu)	str. 19-22
ŠATAZPRAS vyčenichal.... (Sa. TAWASUTA)	str. 23
Hrstka vtipů (Ga. Morče)	str. 24
Šifrování o body (Ra. Lasička)	str. 25
Javorová nažka / Javorový list říjen 2022 (Sg. Čivava)	str. 26-27

Kontakty:

Redakce: brezova.kura@centrum.cz, tel. 601 324 499 (TAWASUTA)

Triumvirát (vedení kmene):

edita.riff@seznam.cz, tel. 602 579 627 (EHAWIN)

mi.veiser@gmail.com, tel. 722 924 970 (Dredy)

anicka.odlozilova@email.cz, tel. 606 554 135 (Čivava)

Web: www.shawnee.cz E-mail: shawnee@centrum.cz Fcb: [Šavani Zábřeh](#)

Náš oddíl stále přijímá nové členy, schůzky v Zábřeze probíhají každé pondělí v 16:00-18:00 (Medvědi) a pátek v 16:00-18:00 (Vlci) na klubovně - Sušilova 65, Zábřeh. Ve Zvoli se scházíme v klubovnách Komunitního centra (bývalé kino ve farní zahradě) ve čtvrtek 17:00-19:00 (Koníci) a v pátek 16:00-18:00 (Sovy) a 16:00-18:00 (Káňata). Rádi vás uvítáme v našich řadách. Přijďte mezi nás osobně v některý z uvedených časů nebo kontaktujte triumvirát (telefony a emaily výše)!

Toto číslo Březové kůry vyšlo dne 31.10.2022.